

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5505/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије – Министарство пољопривреде и заштите животне средине из Београда, кога заступа Државно правобранилаштво из Београда, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Нада Митровић Ракић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1075/18 од 21.08.2019. године, у седници одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1075/18 од 21.08.2019. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1075/18 од 21.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 929/18 од 27.09.2018. године, у првом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, на име дуга од 41.809,54 динара, који је био обавезан да плати по правноснажној пресуди Основног суда у Великој Плани П 298/16 од 13.10.2016. године, исплати законску затезну камату почев од 17.03.2006. године до исплате. У другом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 44.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 1075/18 од 21.08.2019. године, у првом ставу изреке, преиначена је првостепена пресуда у првом ставу изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу, на име дуга од 40.000,00 динара који је обавезан да плати по правноснажној пресуди Основног суда у Великој Плани П 298/16 од 13.10.2016. године, плати законску затезну камату почев од 13.10.2015. године као дана подношења тужбе до исплате. У другом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у другом ставу изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, ревизија указује само на погрешну примену материјалног права, а не и на разлоге из члана 404. Закона о парничном поступку. Правно питање на које се у ревизији указује није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за утврђену чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Нема ни потребе за уједначавањем судске праксе, нити су о томе у ревизији понуђени одговарајући докази. Из изнетих разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају споровима у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 15.10.2015. године, а да вредност спора износи 41.809,54 динара, односно да тај износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, значи да се ради о спору мале вредности, па је ревизија недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности у којој је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић